

Et ubeskrivelig eventyr – Namibia 2018

Min siste praksis gjennomførte jeg i Windhoek, Namibia, og det å skulle dra til andre siden av verden var litt skummelt, og veldig spennende. Disse tre månedene skulle vise seg å være noen av den mest innholdsrike og spennende tiden i mitt liv. I tillegg til å jobbe med helt fantastiske barn, fikk jeg mulighet til å besøke noen av de mest utroligste stedene i verden, plasser jeg aldri før hadde tenkt meg å besøke. Jeg er utrolig takknemlig for alle øyeblikkene og alle menneskene jeg har fått lov til å møte, og ikke minst jobbe med, og stedene vi fikk besøke, og ikke minst menneskene som tok seg så godt av oss hele veien. Ikke bare har jeg fått oppleve så ubeskrivelig mye, jeg har også lært så mye om en annen kultur og meg selv. Å skulle beskrive disse tre månedene i en rapport er utfordrende på mange måter, da denne praksisen var en milepæl i mitt liv.

Jeg studerer Barnevern ved Høgskolen i Østfold, avd. Fredrikstad, og har akkurat kommet hjem fra et nærmest ubeskrivelig praksisopphold i Windhoek, Namibia. Vi var tilsammen 18 stk, rekordmange, som startet et eventyr sammen 2. Januar. Da gikk turen fra Gardermoen til Windhoek, via Doha, Qatar. Jeg angrer ikke et eneste øyeblikk på at jeg valgte å dra, på tross av at det er langt hjemmefra. Jeg er utrolig stolt, og mer enn glad for å vært med på noe så stort. Jeg sitter igjen med så mange fine minner, nye vennskap, ny kunnskap og kompetanse, og ikke minst et stort savn etter det fantastiske landet Namibia, og dets befolkning.

Å bo i Windhoek

Gjennom hele denne flotte perioden bodde vi i et gjestehus som heter Wadadee. Wadadee ligger i en del av Windhoek som heter Katutura, som er en del av Windhoek der det stort sett kun bor fargede/mørke, som et resultat av apartheidtiden i landet. Mange regner dette området som et slumområde, men vi stortrivdes der! Da vi kom dit, fikk vi ganske raskt beskjed om å ta visse forhåndsregler, som f. Eks ikke gå med veske. Dette var ikke fordi det var spesielt farlig å gå med veske, men fordi man blir en potensiell mulighet for noen å tjene noen raske penger. Jeg har likevel utelukkende positive opplevelser fra oppholdet, både nabolaget, menneskene, personalet, og barna i gatene. Personalet på Wadadee er mennesker vi tilbragte mye tid med, da de var med på mange av turene våre, og de er utrolig gjestfrie. Vi knyttet raskt bånd til dem, og de ble gode venner. I tillegg har huset egen

«vakthund» som ikke vil ha annet enn matrestene dine og masse kos, pluss en liten katt. Disse hjelper deg til å føle deg skikkelig hjemme! For å gjøre oppholdet ekstra komfortabelt har huset eget basseng med biljardbord og grillmuligheter. Noe som var veldig praktisk, var at Wadadee også organiserte turene vi dro på, noe som gjorde hele opplevelsen smidig og komplett. Her kan jeg anbefale å bo av hele mitt hjerte!!

Praksisplassene

Fordi vi er studenter fra tre forskjellige profesjoner som reiste sammen, var det litt ulike praksisplasser for oss. Barnevernspedagogene og Sosionomene var fordelt på et barnehjem og et aktivitetssenter, mens Vernepleierne jobbet på en spesialscole for barn med psykisk utviklingshemming. I tillegg var vi en dag i uken på et suppekjøkken. På aktivitetssenteret der hvor jeg jobbet hadde de to klasser, en barnehageklasse og en pre-school klasse. På ettermiddagen hadde de også afterschool-program for de barna som gikk på skole. Senteret er et privat initiativ, og har derfor begrensede plasser. Det var et veldig fint sted å jobbe, fordi vi kunne se hvor takknemlige barna var. Her får de et varmt måltid, snacks og hjelp og undervisning. Behovet for denne typen steder er ekstremt stort i Namibia, fordi det holder barna unna gaten og hjelper dem å ha fokus på skolen, noe som er fordelaktig for å senke den høye fattigdommen i området. Jeg savner spesielt de yngste barna jeg jobbet med, på trodd av at mange av dem ikke snakket særlig stort engelsk.

På barnehjemmet er det over 80 barn i alderen 0-18 år, og mange av de som bor der er HIV-positive. Barna er fordelt på fire hus, ett guttehus, ett jente- og et toddlerhus og et babyhus. Det var på babyhuset våre studenter jobbet mest, da det er her behovet for hjelp er størst. Studentene som jobbet her, hjalp til med hverdagsting som matlaging, tannpuss og leggerutiner, men tok også barna med ut på tur, til f. Eks lekeland eller kino.

På suppekjøkkenet hjalp vi til med stort sett alt. Vi serverte mat til alt fra 500 – 1000 barn om dagen, hjalp til med lekser, hentet vann, sang med barna, skar opp frukt eller smurte brødsiver. Suppekjøkkenet ligger i det de lokale selv kaller deep-Katutura, fordi det er et område med ekstrem fattigdom. Mange av barna som kommer hit er foreldreløse, og ofte er det eneste måltidet de spiser i løpet av en dag, her på suppekjøkkenet. Dette var kanskje en av de tøffeste stedene å jobbe, fordi her fikk vi se og kjenne på kroppen hvor mange barn som ikke får mat hjemme. Likevell var det godt å hjelpe til, å føle at jeg utgjorde en forskjell for barna der, det er noe som sitter dypt i hjertet mitt.

Turene

De turene vår gruppe dro på, hadde vi forhåndsbestil og betalt før vi dro. Dett var veldig deilig, da vi slapp å tenke på å organisere betaling for 18 stk før vi skulle på hver enkelt tur. Jeg tror jeg snakker for alle når jeg sier at vi gledet oss stort til alle de ulike turene, og gjett om de oppfylte alle forventninger! Vi opplevde alt fra å løpe ned en av verdens største sanddyner det er mulig å bestige i Sossusvlei, til dyresafari i Namibias nasjonalpark Etosha, tradisjonell mat, fallskjermhopp i Swakopmund og shopping i Cape Town. Det beste jeg sitter igjen med fra disse turene er den spektakulære naturen i Namibia, og alle de ulike dyrene vi så på vår vei. Den lengste turen vi dro på gikk gjennom tre forskjellige land, og var 12 dager lang. Her besøkte vi blandt annet Victoria Falls og ekte bushmen, elefanter langs veien og mye, mye mer!

Faglig og personlig utbytte

Personlig vil jeg si at jeg har utviklet meg på mange måter, og på flere plan. Jeg har blitt mer selvstendig, jeg har lært meg mer enn noen gang å sette pris på de små og enkle tingene i livet, være løsningsorientert og jobbe med de resursene man har tilgjengelige. Jeg har også lært mye om de mange forskjellene som er i ulike land, og fikk personlig erfare disse forskjellene. Jeg ble matforgiftet på den første turen vi var på, og måtte på sykehuset for væskebehandling. De ansatte var veldig omsorgsfulle og profesjonelle, og i løpet av seks timer ble jeg undersøkt av en lege, behandlet og skrevet ut. I forhold til de som bor i Namibia, som ikke har råd til private klinikker, og ofte velger å ikke få medisinsk hjelp fordi det er for dyrt. Dette fikk meg til å være spesielt heldig som har vokst opp i Norge, med gratis helsetilbud til alle, og trygge oppvekstrammer. Namibias fattigdom har også fått meg til å sette umåtelig pris på den måten vi lever i Norge, både når det gjelder det medisinske, men også utdanningstilbudet. Jeg har også lært mer om hvorfor forholdene er som de er i mange utviklingsland, og kunne se resurser der jeg i utgangspunktet ikke så resurser. Det viktigste for min del, som jeg definitivt kommer til å ta med meg videre, er den økte forståelsen for kulturforskjellen. Forståelsen for hvorfor mennesker fra andre deler av verden gjør og sier ting på andre måter enn oss her i Norge. Utover dette, kommer jeg absolutt til å ta med alle utfordringene, erfaringene, menneskene og minnene. Jeg har blitt

flinkere til å kommunisere på tross av språkbarrierer, jeg har fått økt kulturell forståelse og respekt for andre kulturer. Denne muligheten er noe helt unikt, og er den beste avgjørelsen jeg har tatt i hele mitt liv! Du som leser dette nå, er jo nysgjerrig på nettopp dette, og jeg anbefaler på det sterkeste å dra! Dette er en fantastisk erfaring du får med deg videre i livet. Namibia var helt ubeskrivelig!

